

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: I EN SOLSKINSKROG.

Citation: Kaalund, H. V.: "I EN SOLSKINSKROG.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 253. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid80319/facsimile.pdf>
(tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og det var, som faldt fra mit Øje et Bind —
jeg bød Guds Verden et frejdigt „Kom ind“

med dens Skygge og Lys, dens Sorg og dens
Gammen,
og jeg synes, nu passe vi herligt sammen!

Og tager den stundom ej paa mig blidt,
og synes for tung mig dens Lærdom tidt,

og skotter endnu jeg som Barnet til Riset
og drømmer imellem om Paradiset,

og kan ikke rime det Alt, hvad sker,
med mine Ønsker og mine Ideer —

jeg tænker, jeg faar det vel nok til at passe,
naar jeg rykker op i en højere Klasse!

— . . . —
I EN SOLSKINSKROG.

Bestraalet af den milde Foraarssol,
jeg sidder her imellem Husdyrflokken,
og bytter ej for nogen Kongestol
det Sæde, jeg har valgt — paa Huggeblokken.

Lad Andre finde det en simpel Plads
for En, der producerer sig som Sanger —
en Digterthrone er den, mig tilpas,
og aldrig nogen bedre jeg forlanger.

Det var en slig, Du valgte Dig, Æsop,
naar Du i Hønsegaarden sad alene
og lo ad Verdens store travle Hob,
med slig en lille Verden til din Scene.

Vel er jeg ikke dyb som Du og vis;
min store Svaghed ærlig jeg bekjender —
men glad jeg sætter paa Naturen Pris,
og i min Smag er jeg en Nederländer.

Mig fryder det at sé paa Bondens Gris,
og mellem disse Duer, Høns og Ænder
som midt i Billedbibliens Paradis
jeg føler mig som mellem gamle Venner.

Her kægge Gjæs, her bræge Lam og Faar
det er, som alle Ræsterne fra Arken
i munter Blanding her mit Øre naaer,
ret som de led for Oldtidspatriarken.

Vel græsser ikke Løve her hos Kid,
og Elefanten mangler med sin Snabel;
dog er her noget af den gyldne Tid,
af Verdens Uskyld, før man bygged Babel.

Og glad velsigner jeg, o Sol, den Glans,
hvormed Du denne Høsegaard forgylder,
og takker Gud, fordi han gav mig Sans
for hvad der ellers Smaabørn kun fortryller!

LØVEN I SLIPPEN.

En Gang — ja, det er nu langt tilbage,
i de saakaldte gode gamle Dage —

der forevistes en Løve i Bur,
i Slippen i Brændehandlerens Skur.

Man kom derind gennem Plankeværket,
skraas for Posten ved Landemærket.

Folk var i den Tid mindre forvante;
zoologiske Haver ubekjendte.